

Shari'ah-regeln om muslimernas deltagande i det politiska livet i västvärlden

Detta häfte är utgivet av:
Hizb ut-Tahrir – Europa
1423 e.H. – 2002 e.Kr.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ
وَمَا نُزِّلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ
وَقَدْ أُمرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ، وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
ضَلَالًا بَعِيدًا

Har du inte lagt märke till dem som säger sig tro på det som har uppenbarats för dig och det som uppenbarades före din tid, hur de villigt underkastar sig onda makters dom, fastän de har uppmanats att förneka dem? Men Djävulens avsikt är att driva dem till syndens yttersta gräns.

[Koranen – 4:60]

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Inledning.....	5
Deltagande i politiska partier.....	7
Deltagande i styret	11
Deltagande i parlamentet.....	17
Första uppgiften: Att ställa regeringen till svars.....	17
Andra uppgiften: Lagstiftning	18
Tredje uppgiften: Att visa förtroende för regeringen.....	20
Deltagande i kommunfullmäktige	21
Deltagande i val	21
Vilseledande argument och deras avfärdande	22
Avfärdandet av de rationella argumenten.....	24
1. Uppfattningen om medborgarskap	24
2. Uppfattningen om ett globalt samhälle	27
Avfärdandet av Shari'ah argumenten.....	28
1. Berättelsen om Yusuf	28
2. Maslaha (nyttan)	31
3. Uppfattningen om Dar (hemland).....	34
Halal-alternativen gör haram överflödigt.....	37
1. Intellectuell styrka	38
2. Ekonomisk styrka	40
3. Mediestyrka	40
4. De mänskliga resurserna	41

Inledning

Politik innebär att man tar hand om folkets angelägenheter och intresserar sig för deras förhållanden. Politik är därför en oskiljbar del av Islam. Många islamiska bevis har beordrat att man ser efter folkets angelägenheter. Ibn Umar återberättade att Profeten (frid vare med honom) sa:

«كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْأَمِيرُ رَاعٍ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ زَوْجِهَا وَوَالِدِهِ، فَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ.»

"Alla är ni som fåraherdar och alla är ni ansvariga för vad ni har anförtrotts i ansvar. Ledaren är som en fåraherde, och mannen är som en fåraherde för sitt hushåll. Kvinnan är som en fåraherde för sin makes hem och barn. Alla är ni alltså som fåraherdar och alla är ni ansvariga för vad ni har anförtrotts i ansvar." (Bukhari och Muslim)

Profeten (frid vare med honom) sa också:

«الدِّينُ النَّصِيحَةُ قُلْنَا : لِمَنْ؟ قَالَ لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ.»

"Religionen är uppriktighet." Vi frågade: "Gentemot vem?" Han (frid vare med honom) sa: "Gentemot Allah, Hans Bok, Hans budbärare, muslimernas ledare och muslimerna i allmänhet." (Muslim)

Några muslimer granskade livet för invandrare i de västerländska staterna och kom fram till att flera miljoner muslimer hade bosatt sig där. Det uppskattades att antalet muslimska invandrare som bodde i USA var omkring 20 miljoner, medan det totala antalet i hela Europa nästan var likadant, vilket är över 6 % av den totala befolkningens mängden från 15 europeiska medlemsstater. (2003) Vissa ställde då frågan: "Är det tillåtet för de muslimska minoriteterna att delta i det politiska livet i det land som de befinner sig i för att skydda sina rättigheter och kunna hjälpa muslimer i andra länder och framhäva Islams värderingar och kultur i värdlandet?"

Juristen (faqih) som är medveten om Islams universalitet, sin ummahs (nation) vittnesmål mot människorna samt det moderna, internationella livets komplexitet, kan inte acceptera frågan formulerad på detta sätt. Han kommer istället att flytta den från tillåtelsens passiva logik till plikternas och aktivismens logik, i harmoni med vad denne vet om shari'ahs grundläggande principer och ummahs och budskapets särdrag.

De sa även: ”Det är en plikt för muslimer att delta på ett positivt sätt i det politiska och sociala livet för att försvara sina rättigheter, stödja sina bröder i tron var än de befinner sig och sprida sanningen om Islam och förverkliga dess universalitet. Vi säger att detta är deras plikt eftersom vi inte betraktar det som en rättighet de kan överge eller ett medgivande som de inte behöver utöva.”

Det de menar med att delta i det politiska livet i västvärlden är att den muslimska gemenskapen ska samarbeta i de olika politiska områdena som är tillgängliga för dem i det land där de bor. Detta härrör från deras rättighet att stanna i landet. Uppgiften att delta, som de kallar till, uppkommer i olika frågor, det mest väsentliga är att delta i: politiska partier, styret, parlamentet, kommunfullmäktige och val. Men att ta hand om folkets angelägenheter och organisera dem är något som endast kan ske efter att man fastställer de relevanta reglerna och lösningarna.

Detta på grund av att Allahs (upphöjd vare Han) shari'ah begränsar muslimen, och han måste styra sitt handlande i livet enligt de påbud och förbud som Allah (upphöjd vare Han) har uppenbarat. Politik enligt shari'ah är att ta hand om människornas angelägenheter med Islam, dvs. att organisera deras angelägenheter enligt shari'ah-lagarna. Allah (upphöjd vare Han) sa:

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِيهِ
أَنفُسَهُمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

Nej, vid din Herre! De är inte [sanna] troende förrän de sätter dig [Muhammad] som domare att döma mellan sig i alla sina tvister och därefter inte i sitt inre har någon invändning mot dina beslut utan underkastar sig dem helt och fullt. [Koranen – 4:65]

Därför anser vi att det är nödvändigt att studera shari'ah-lagarna när det kommer till frågan om att delta i det politiska livet i västvärlden och diskutera detta på ett utförligt sätt, för att kunna avgöra om folkets angelägenheter organiseras enligt Islams regler eller inte.

Deltagande i politiska partier

I Encarta uppslagsverk från 2000 står det: "Ett parti... är en sammanslutning av människor, som har samlats kring en politisk tanke... och det politiska partiets viktigaste kännetecken är dess organisering som sammanbinder dess medlemmars politiska och sociala tankar till ett mål så att de kan genomföra sina organisatoriska principer inom ekonomi, samhälle och stat genom att ta över regimens ansvar..."

I den politiska ordboken (Dizionario Di Politica) som är skriven av flera författare ges följande definition: "Enligt Webers välkända definition så är ett politiskt parti: En sammanslutning... som siktar mot ett specifikt mål, vare sig det rör sig om ett praktiskt sådant, såsom att förverkliga ett program som har ett materiellt eller ideologiskt mål, eller ett personligt sådant dvs. ett mål som syftar till att uppnå ett intresse och auktoritet, såsom status för ledarna. Men sammanslutningen kan också rikta in sig på bägge målen samtidigt."

Ett politiskt parti är alltså en sammanslutning där medlemmarna tror på specifika tankar som de vill introducera i samhället. Med andra ord är det en grupp som är baserad på en ideologi som dess medlemmar tror på och som de vill förverkliga i samhället. Det som gör dessa människor till ett parti är de idéer som sammanbinder dem. Medlemskap i det politiska partiet sker alltså då man adopterar de idéer som partiet har grundats på och arbetar för att de ska förverkligas i samhället.

Den individuella aspekten eller den personliga karaktären har ingen betydelse när en person ansluter sig till ett parti. De avsikter som en person har i sitt inre när det gäller att förverkliga folks intressen och organisera deras tillvaro, saknar också relevans. Det är nämligen så att när man ansluter sig till ett parti kräver partiet att man tar hand om människors angelägenheter och förverkligar deras intressen enligt de tankar som partiet har grundats på.

Det vore otänkbart att en medlem från ett socialistiskt parti tar hand om människornas angelägenheter enligt tankarna från ett rent kapitalistiskt parti. Inte heller skulle partiet acceptera att man stödjer åsikter från andra partier som går emot det egna partiets åsikter, förslag eller program. Om medlemmen gör detta utesluter han sig själv från partiet genom att bryta mot själva tanken som sammanbinder honom med partiet och de andra medlemmarna. Islam har tillåtet närvaron av partier och förekomsten av mer än ett parti. Allah sa i koranen:

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

**"Låt det uppstå en grupp bland er som kallar till det goda, påbjuder det tillbörliga och förbjuder det otillbörliga. De är sannerligen de framgångsrika."
[Koranen - 3:104]**

Denna vers tyder på att det är tillåtet att ha flera partier samtidigt och tydliggör också att det är obligatoriskt (wajib) att de grundas med den islamiska livsåskådningen (aqidah) som grund och att de måste adoptera shari'ah-lagarna. Det är inte tillåtet för dem att vara kommunistiska, socialistiska, kapitalistiska, nationalistiska eller sekulära, dvs. de kan inte grundas på något annat än den islamiska livsåskådningen, inte heller kan de adoptera något annat än shari'ah-lagarna. Detta eftersom versen beskriver vilka typer av partier som får finnas och arbetet som de ska utföra genom att tydliggöra handlingarna som de måste utföra: Att kalla till det goda (al-khayr) vilket är Islam, att påbjuda det rätta och förhindra det orätta (al-Tabari, al-Jami' al-Bayan, vol.7, sida. 90-91).

Den som åtar sig dessa handlingar måste säkerställa att de härrör från den islamiska livsåskådningen (aqidah) innan han förmedlar och adopterar dess regler. Personen som ansluter sig till ett parti grundat på kommunism, socialism, nationalism, patriotism, kapitalism eller sekularism, som alla strider mot Islam och inte härrör från den islamiska livsåskådningen, kan inte adoptera regler som härrör från dem. En sådan grupp skulle etableras på en icke-islamisk (kufr) grund och skulle utformas enligt icke-islamiska tankar och regler.

Partierna som existerar i västvärlden är etablerade med socialism, kapitalism, demokrati, sekularism, eller patriotism som grund dvs. de är etablerade med en icke-islamisk grund och de adopterar tankar och regler som inte härrör från Islam. Den muslim som vill delta i dessa partier och arbeta med dem har inget annat alternativ än att adoptera partiets tankar och förverkliga människornas intressen enligt dessa tankar. En sådan handling är uppenbart förbjuden från ett shari'ah-mässigt perspektiv eftersom det ålägger muslimer att ansluta sig till icke-islamiska tankar (kufr), kalla till kufr och försvara kufr när han bjuder in till partiet som han har anslutit sig med. Det leder också till att personen begår haram när han förverkligar människornas intressen, detta eftersom han inte tar hand om människornas angelägenheter enligt Islams regler utan enligt tankarna som partiet har.

Utöver detta har varje parti ett program eller ett manifest som det kallar andra till och som partiet önskar förverkliga i livet, staten och samhället. När ett parti uppmuntrar folk till att rösta på och stötta det så sker det med utgångspunkt i partiets manifest som presenteras som ett komplett program vilket omfattar livets diverse politiska och ekonomiska områden samt det sociala livet.

När en person ansluter sig till ett parti och arbetar tillsammans med det börjar han kalla till det adopterade manifestet och försöker övertyga folk att rösta på hans parti så att partiet ska kunna förverkliga manifestet om det lyckas vinna valet och nå makten. Ett annat mål är att försöka påverka andra partier i en situation där man delar makten med dem i en koalitionsregering, eller ställa regeringen till svars när partiet inte får delta i regeringen utan kvarstår som opposition. Om det som partiet kallar till inte grundar sig på den islamiska aqidah och shari'ah-lagarna så är det inte tillåtet att vare sig kalla till eller delta i partiet. Allah (upphöjd vare Han) sa:

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Samarbeta för att befrämja fromhet och Gudsfruktan, och slut er inte samman för att befrämja synd och fiendskap. Och frukta Allah! Allah straffar med stränghet. [Koranen – 5:2]

Profeten Muhammad (frid vare med honom) sa också:

«مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ أَجْرٌ فَأَعْلِهِ.»

"Den som leder till det goda, får samma belöning som den som utför det." [Muslim]

På samma sätt kommer den som vägleder till ondska, såsom kufr eller haram att få samma straff som den som utför det. Den muslim som vill ansluta sig till ett aktivt parti i västvärlden har ingen annan valmöjlighet än att acceptera eller vägra partiprogrammet som presenteras. Från ett partiperspektiv kan han inte acceptera och kalla till vissa delar av partiprogrammet samtidigt som han lämnar andra delar och kallar till deras avskaffande efter det att partiprogrammet har blivit godkänt av de som har befogenhet att avgöra partiets valmanifest.

Som ett exempel, om partiprogrammet för "de gröna" kallar till att legalisera äktenskap för homosexuella skulle man som muslimsk partimedlem inte kunna motsätta sig tanken om homosexualitet eller legalisering av samkönade äktenskap eftersom partiets valmanifest kallar till legalisering av samkönade äktenskap. Han måste även kalla till denna del av valmanifestet precis såsom han kallar till de andra delarna.

När han således tillfrågas om sin åsikt gällande homosexualitet eller samkönade äktenskap, medan han kallar till valmanifestet, måste han ge den adopterade åsikten som partiet har och uttrycka sitt stöd för denna åsikt. Detta inkluderar alla delar av partiets valmanifest och varje klausul så länge som det har godkänts genom flest röster. På samma sätt har han ingen rätt att gå emot partiets politik även om den är orättvis och riktar sig emot muslimer och deras intressen, som fallet var med en muslim ansluten till "de liberala" i Tyskland, då han inte motsatte sig partiets politik gentemot den judiska entiteten (så kallade Israel). Allt han gjorde var att kritisera Sharon och hans handlingar gentemot palestinierna.

Han kunde inte uttrycka sin egen åsikt i detta parti som skryter om frihet och demokrati. Kan det finnas något mer avskyvärt för en muslim än att bli en förespråkare för synd, överträdelse och kufr, en försvarare för det som Allah (upphöjd vare Han) förbjuder i klara och tydliga texter och som Han har uppenbarat tillsammans med det som Profeten (frid vare med honom) har förbjudit i sina tydliga återberättelser (hadither). Kan två muslimer vara oense gällande förbudet av en sådan handling eller tvista om det på ett förhatligt sätt?

Vi är väldigt förvånade över vissa muslimer och deras fräckhet gentemot Allahs ideologi (deen) när de tillåter en muslim att arbeta med sådana kufr-partier och går så långt som att påstå att det är en plikt! Vi frågar dem efter bevisen från Allahs bok och Profetens (frid vare med honom) sunnah som ger dem auktoritet att tillåta eller förplikta att delta i politiska partier i västvärlden trots det tydliga brottet mot både livsåskådningen (aqidah) och shari'ah. Vad gör de med de hundratals shari'ah-texter som förbjuder muslimer från att adoptera, kalla till och arbeta för kufr. Texter som förpliktar opposition mot kufr och haram, oavsett deras form!

Muslimen som önskar delta i västerländska politiska partier har två alternativ: antingen ansluter han sig till dem, efter att ha blivit övertygad om deras tanke och adopterat deras åsikter, i sådana fall är den minsta domen för honom att han är en öppen syndare (fasiq) som utför en uppenbar överträdelse, och kanske är det så att hans överträdelse övergår till kufr må Allah förbjuda. Eller så försöker han lura icke-muslimer genom att ansluta sig till dessa partier som ett försök att uppfylla vissa intressen för muslimer. Utåt sätt säger han sig tro på partiets tanke men inombords förkastar han den. Detta är en lögnares och hycklares arbete, en tydlig synd som en muslim måste avstå från. Hur kan en muslim ge en uppriktig bild av Islam till västerlänningar när han inte bara bedrar dem i sekundära frågor utan först och främst i grundläggande frågor?

Deltagande i styret

Styre är auktoritet och ledaren är den som får auktoritet och implementerar lagar. Regeringen är statsapparaten som förvaltar landets angelägenheter. I Encarta Uppslagsverk står det: "Regeringen... är statsapparaten (personer och institutioner) som praktiserar ledarskapsfunktionen för en mänsklig politisk entitet..."

I filosofiordboken "Dictionnaire De Philosophie" av J. Russ står det:

"Regeringen:

- a) Praktiseringen av den politiska makten i en given stat.
- b) Samlingen av de institutioner eller organisationer - i en given stat - varigenom makt (verkställande, lagstiftande och dömande) utövas.
- c) Enligt den snäva betydelsen i föregående punkt (b), är det en verkställande makt, dvs. en entitet tar sig an förvaltningen av staten och genomförandet av lagarna."

Betydelsen av styre är därmed att genomföra och utöva beslut, och betydelsen av regering är den entitet som tar hand om angelägenheter och verkställer lagar i ett visst land. När det kommer till att delta i styret i en västerländsk stat innebär det att man tar på sig makten av att genomföra och verkställa besluten i en regering, som exempelvis att inta en ministerpost. Alla regeringar i världen har konstitutionen som grund, den verkställer lagarna och bevarar både konstitutionen och lagarna. Regeringar i västvärlden har på samma sätt konstitutionen som grund. De verkställer lagarna och konstitutionen och bevarar dem.

Den som noggrant studerar västerländska konstitutioner och lagar kommer att inse att dessa är kufr-konstitutioner och kufr-lagar. Konstitutionen eller grundlagen är de regler som beskriver rättigheterna och plikterna för individer och grupper, både ekonomiska, sociala, eller politiska och som organiserar styret och dess befogenheter. Lagar är de detaljerade regler som stiftas för att organisera rättigheterna och plikterna som inkluderas i grundlagen, såsom organiseringen av äganderätten, lönepolitiken, strafflagarna, och andra nödvändiga detaljer som krävs för att tillämpa grundlagen och skydda dess principer.

Konstitutionen och lagarna i västerländska stater kommer varken från Allahs bok eller från Profetens (frid vare med honom) sunnah. Vidare baserar de sig inte på Islams livsåskådning eller regler och dessutom strider de mot Islam fullständigt. Västvärldens konstitutioner och lagar baserar sig på livsåskådningen att religionen ska separeras från livet och de ger suveränitet till folket när konstitutionen och lagarna ger rätten till folket att lagstifta istället för Allah (upphöjd vare Han).

Konstitutionen och lagarna i Islam bygger däremot på den islamiska livsåskådningen (aqidah) som ger Allah rätten till lagstiftning och inte människorna, och att Allahs budskap är domaren över människorna i alla livets avseenden. De likheter som kan finnas mellan vissa lagar, såsom privat egendomsrätt, val av ledare och att ställa ledaren till svars är rena tillfälligheter då det finns en uppenbar motsättning mellan de olika grunderna som lagarna har sitt ursprung ifrån.

Muslimen som önskar delta i styret i västerländska stater genom att exempelvis bli minister i en regering kommer att vara underställd statens konstitution och lagar. Därför kommer vederbörande inte kunna välja mellan att verkställa lagarna eller ignorera konstitutionen och de accepterade traditionerna i landet. Istället måste han försvara dessa lagar och skydda dem. Med andra ord måste muslimen som deltar i styret i västvärlden tillämpa kufr-regler och skydda kufr-konstitutionen och kufr-lagarna, en handling som utan något som helst tvivel är förbjudet (haram). Det finns många shari'ah-mässiga texter som klargör detta förbud däribland:

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

De som inte styr i enlighet med vad Allah har uppenbarat, de är [i sanning] förnekare. [Koranen – 5:44]

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

Ja, de som inte styr i enlighet med vad Allah har uppenbarat begår orätt mot sig själva. [Koranen – 5:45]

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

De som inte styr i enlighet med vad Allah har uppenbarat är syndare som trotsar Allah. [Koranen – 5:47]

Ordet ”styr” i dessa verser inkluderar den som har befogenhet och behörighet att fatta och verkställa beslut, vare sig det handlar om en statsledare, premiärminister eller en assistent till en av dessa, såsom en minister eller någon som får sin behörighet från dessa. Följaktligen inkluderar ordet ”styr” i dessa och liknande verser de som har befogenhet att fatta och verkställa ett beslut.

Den som fattar och verkställer ett beslut på ett sätt som Allah inte har tillåtit, betraktas således styra med något annat än vad Allah har uppenbarat. Detta gör sig gällande oavsett om han är okunnig eller lärd, oavsett om han tillåter det på grund av en orsak eller om han aktivt söker en annan lagstiftning än Allahs med övertygelse och acceptans, oavsett om han själv är ledare eller assistent. Alla dessa styr med något annat än vad Allah har uppenbarat och de styr med kufr-system och lagar, och omfattas därmed av de ovanstående verserna trots skillnaden i den shari'ah-mässiga regeln gällande dem.

Den som styr med något annat än vad Allah har uppenbarat på grund av okunnighet men som senare får kunskap om den gällande shari'ah-regeln och ändå inte ändrar på sig, den personen är syndfull. Och den som medvetet styr med något annat än vad Allah har uppenbarat är antingen kafir och står då utanför Islam, förutsatt att vederbörande är övertygad om det korrekta i hans handling och tror att Islam inte är passande, eller så betraktas man som orättfärdig och öppen syndare (fasiq) om övertygelsen på Islam och giltigheten för dess regler fortfarande finns. Båda två kommer dock att smaka på helvetets straff. (al-Mawardi, al-Nukat wa'l-'Uyun) Allah sa i koranen:

وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَاحْذَرَهُمْ أُنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ

Du skall därför döma mellan dem, stödd på det som Allah har uppenbarat [för dig, Muhammad], och inte foga dig efter deras önskningar; och var på din vakt så att de inte lockar dig bort från något av det som Allah har uppenbarat för dig. [Koranen – 5:49]

Det här är en definitiv befallning, från Allah till sitt Sändebud (frid vare med honom) och till muslimerna som följer honom och speciellt till ledarna, om plikten av att styra med vad Allah har uppenbarat och att inte följa sina egna lustar och begär och att vara försiktig med att inte försumma någon lag som Allah har uppenbarat.

Den som således deltar i styret i västvärlden har vänt sig bort från Allahs definitiva befallning som förpliktar till att styra med vad Allah har uppenbarat, denna person följer sina egna lustar och begär och har frestats till att försumma Allahs befallning. (at-Tabari, Jami' al-Bayan) Koranen betonar dessutom suveräniteten hos shari'ah genom att ogiltigförklara tron (iman) hos de som inte gör shari'ah till domaren, dvs. de som inte organiserar människornas relationer med Islam. Allah sa i koranen:

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ

Nej, vid din Herre! De är inte [sanna] troende förrän de sätter dig [Muhammad] som domare att döma mellan sig i alla sina tvister [Koranen – 4:65]

Men koranen nöjde sig inte med detta utan krävde, i tillägg till plikten att hänvisa till shari'ah, att man måste underkasta sig helt och fullt och inte ha någon som helst invändning inombords mot shari'ah-lagen, när Allah fortsätter:

ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

Och därefter inte i sitt inre har någon invändning mot dina beslut utan underkastar sig dem helt och fullt. [Koranen – 4:65]

Koranversen visar på den oerhörda vikten av att förverkliga Allahs lag och vända sig bort ifrån all annan form av lag. (al-Tabari, al-Jami' al-Bayan, vol.8, p.18) Allah sa:

إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ
الَّذِينَ الْقِيَمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Ingen dömer utom Allah; Han befäller er att dyrka Honom ensam. Detta är den evigt sanna tron, men de flesta människor har ingen kunskap [om detta]. [Koranen – 12:40]

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا نُزِّلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ
يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا

Har du inte lagt märke till dem som säger sig tro på det som har uppenbarats för dig och det som uppenbarades före din tid, hur de villigt underkastar sig onda makters dom, fastän de har uppmanats att förneka dem? Men Djävulens avsikt är att driva dem till syndens yttersta gräns. [Koranen – 4:60]

I denna Koranvers klandrar Allah dem som påstår sig ha definitiv övertygelse (iman) på koranen, sunnah och de tidigare uppenbarade skrifterna, men som ändå använder icke-islamisk lagstiftning (taghut) som domare. Kufr-systemen som tillämpas i västvärlden härrör inte bara från taghut utan är självaste taghut. Muslimerna måste vägra och förkasta all hänvisning till dessa kufr-system så att de håller fast vid det som versen kräver. Men vad gäller den som överträder detta och själv styr med och tillämpar kufr-lagar.

Muslimerna i västvärlden är inte de första som har fått möjligheten att delta i dessa kufr-system. De är inte heller först med att behöva adoptera en ståndpunkt i frågan. Kallet till att delta i styret står i strid med det som har återberättats i Profeten Muhammads (frid vare med honom) biografi (sirah). Profeten (frid vare med honom) vägrade att delta i styret i den välkända återberättelsen när han blev erbjuden detta. Han såg inga fördelar eller intressen med det.

Ibn Abbas berättade att 'Utbah och Shaibah, söner till Rabi'ah, Abu Sufyan ibn Harb, Abul-Bukhturiy, al-Walid ibn al-Mughirah, Abu Jahl ibn Hisham, Abdullah ibn Umayyah, Umayyah ibn Khalaf, al-'Aas ibn Wa'il samlades efter solnedgången vid Ka'bah, och sa till varandra:

«عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ عُثْبَةَ وَشَيْبَةَ ابْنَيْ رَبِيعَةَ وَأَبَا سُفْيَانَ بْنَ حَزْبٍ وَأَبَا الْبَخْتَرِي وَالْوَلِيدَ بْنَ الْمُغِيرَةَ وَأَبَا جَهْلٍ بْنَ هِشَامٍ وَعَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أُمِيَةَ وَأُمِيَةَ ابْنَ خَلْفٍ وَالْعَاصِمَ بْنَ وَائِلٍ اجْتَمَعُوا بَعْدَ غُرُوبِ الشَّمْسِ عِنْدَ ظَهْرِ الْكَعْبَةِ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: "ابْعَثُوا إِلَى مُحَمَّدٍ فَكَلِّمُوهُ وَخَاصِمُوهُ حَتَّى تُعْذَرُوا فِيهِ." فَبَعَثُوا إِلَيْهِ أَنْ أَشْرَافَ قَوْمِكَ قَدِ اجْتَمَعُوا لَكَ لِيُكَلِّمُوكَ. فَجَاءَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَطُؤُ أَنَّهُ قَدْ بَدَأَ لَهُمْ فِي أَمْرِهِ بَدَاءً، وَكَانَ عَلَيْهِمْ حَرِيصًا، يُحِبُّ رُشْدَهُمْ، وَيَعِزُّ عَلَيْهِ عَنْتَهُمْ، حَتَّى جَلَسَ إِلَيْهِمْ، فَقَالُوا: يَا مُحَمَّدُ، إِنَّا قَدْ بَعَثْنَا إِلَيْكَ لِنُعْذَرَ فِيكَ، وَإِنَّا وَاللَّهِ مَا نَعْلَمُ رَجُلًا مِنَ الْعَرَبِ أَدْخَلَ عَلَى قَوْمِهِ مَا أَدْخَلْتَ عَلَى قَوْمِكَ! لَقَدْ شَتَمْتَ الْآبَاءَ، وَعَبَتِ الدِّينَ، وَسَفَهْتَ الْأَحْلَامَ، وَشَتَمْتَ الْأَلْهَةَ، وَفَرَقْتَ الْجَمَاعَةَ، فَمَا بَقِيَ مِنْ أَمْرِ قَبِيحٍ إِلَّا وَقَدْ جِئْتَهُ فِيمَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ! فَإِنْ كُنْتَ إِنَّمَا جِئْتَ بِهَذَا الْحَدِيثِ تَطَلُّبُ بِهِ مَالًا جَمَعْنَا لَكَ مِنْ أَمْوَالِنَا حَتَّى تَكُونَ أَكْثَرَنَا مَالًا وَإِنْ كُنْتَ إِنَّمَا تَطَلُّبُ الشَّرْفَ فِينَا سَوَدْنَاكَ عَلَيْنَا، وَإِنْ كُنْتَ تُرِيدُ مَلَكًا مَلَكَنَاكَ عَلَيْنَا، وَإِنْ كَانَ هَذَا الَّذِي يَأْتِيكَ بِمَا يَأْتِيكَ رِيئًا تَرَاهُ قَدْ غَلَبَ عَلَيْنِكَ - وَكَانُوا يُسْمُونَ التَّابِعَ مِنَ الْجَنِّ: الرَّيِّ - فَرُبَّمَا كَانَ ذَلِكَ، بَدَلْنَا أَمْوَالِنَا فِي طَلَبِ الطَّيِّبِ، حَتَّى نُبْرِّتَكَ مِنْهُ، أَوْ نُعْذَرَ فِيكَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَا بِي مَا تَقُولُونَ، مَا جِئْتُمْكُمْ بِمَا جِئْتُمْكُمْ بِهِ أَطْلُبُ أَمْوَالَكُمْ، وَلَا الشَّرْفَ فِيكُمْ، وَلَا الْمُلْكَ عَلَيْكُمْ، وَلَكِنْ بَعَثَنِي اللَّهُ إِلَيْكُمْ رَسُولًا وَأَنْزَلَ عَلَيَّ كِتَابًا، وَأَمَرَنِي أَنْ أَكُونَ لَكُمْ بَشِيرًا وَنَذِيرًا، فَبَلَّغْتُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي، وَنَصَحْتُ لَكُمْ، فَإِنْ تَقَبَلُوا مِنِّي مَا جِئْتُمْكُمْ بِهِ، فَهُوَ حَظُّكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَإِنْ تَرُدُّوهُ عَلَيَّ أَصْبِرُ لِأَمْرِ اللَّهِ، حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ.»

"Skicka bud till Muhammad (frid vare med honom) och tala med honom, och klargör era klagomål, så att ni slipper ansvaret för [vad som kan hända] honom." De skickade bud till honom att "De främsta i ditt folk har samlats för att tala med dig." Allahs budbärare (frid vare med honom) kom till dem i tron att de har ändrat sig angående honom. Han brydde sig om dem och önskade sig deras vägledning, och att de kunde drabbas av straff tyngde hans sinne.

Han satte sig vid dem. De sa: "Muhammad (frid vare med honom), vi har skickat bud till dig för att slippa ansvaret för [vad som kunde hända] dig. Vi känner, vid Allah, inte till någon ur araberna som har bringat över sitt folk det som du har bringat! Du har förolämpat förfäderna, förlöjligat religionen, skymfat vårt förnuft, smutskastat gudarna och söndrat enigheten. Det finns inte en otillbörlighet som du inte har bringat mellan oss och dig! Är avsikten med det tal som du har kommit med pengar, samlar vi av våra pengar så [mycket] att du blir rikast av alla. Är det förnämhet som du är ute efter, gör vi dig till den främste bland oss. **Vill du ha styret, utnämner vi dig till vår ledare.** Är den som kommer med det som du får en jinn som har underordnat dig sin [onda] makt, vilket är möjligt, spenderar vi våra pengar på att söka [läkar]vård åt dig tills dess du tillfrisknar, eller att vi slipper ansvaret för [vad som kan hända] dig.

Allahs budbärare (frid vare med honom) sa: "**Inget av det som ni tillskriver mig stämmer. Jag har inte kommit med det som jag har kommit med för att komma över era pengar, förnämheten bland er eller makten över er. Allah har däremot sänt mig som en budbärare till er och uppenbarat en Bok för mig, och har beordrat mig att vara en förkunnare av ett glatt budskap om hopp och som varnare för er. Jag har meddelat er om min Herres budskap och varit uppriktig gentemot er. Tar ni emot vad jag har kommit med till er, är det er lott både i detta och i det nästkommande livet. Avvisar ni det, kommer jag att underkasta mig Allahs vilja tills dess Allah avgör mellan oss.**" [Tafsir Ibn Kathir]

Detta är en tydlig text gällande ämnet som vi diskuterar. Det är uppenbart i texten att Profeten (frid vare med honom) avstod från att ta över hela makten trots att det skulle medföra stora fördelar för de förtryckta muslimerna i Mecka. Hur kan man då ens acceptera att delta i en del av ett kufr-styre? Således är det obligatoriskt (wajib) att följa Profetens (frid vare med honom) exempel eftersom han är berättigad att följa och efterlikna, inte minst för att muslimernas tillstånd i Mecka liknar tillståndet för muslimerna i västvärlden då de är en minoritet bland icke-muslimer (kuffar).

Slutsatsen är att dessa och andra texter tydligt bevisar förbudet att styra med något annat än vad Allah har uppenbarat och förbudet att delta i kufr-styret i västvärlden. Vi har undersökt shari'ah-texterna noggrant och har inte hittat ett endaste bevis eller ens något som liknar ett bevis som skulle tillåta att man deltar i kufr-styret i västvärlden. Detta är förutsatt att shari'ah-texterna förstås inom ramen för de erkända shari'ah-mässiga och språkliga principerna samt att texterna inte misstolkas.

Deltagande i parlamentet

Parlamentet eller institutionen i det demokratiska systemet som har till uppgift att fastställa lagar, det är också den lagstiftande makten som folket har valt. (Encarta encyklopedin och 'Dizionario Di Politica' s.747-757)

Den folkvalda parlamentsledamoten i ett västerländskt parlament, oavsett styrelseformen i västvärlden, utför följande huvuduppgifter:

- Ställer regeringen till svars
- Antar lagar
- Visar förtroende för regeringen, väljer statsledaren samt godkänner lagförslag och avtal.

Vanligtvis jämförs parlamentet i västvärlden med det så kallade ummah-rådet eller shura-rådet i den islamiska staten utifrån argumentet att folkrepresentation existerar i bägge råden. Denna jämförelse utförs för att ge legitimitet till parlamentet trots faktumet att parlamentet och ummah-rådet är olika gällande deras natur och uppgifterna som de utför. Uppgiften som ummah-rådet utför i den islamiska staten är att erbjuda rådgivning till kalifen, att diskutera lagar och regler som kalifen vill adoptera, att ställa ledare till svars och visa missnöje med dem. Ummah-rådets muslimska medlemmar har också rätten att förbereda listan på kandidaterna till kalifposten. Skillnaden mellan de båda rådens funktioner kan framhävas genom att bedöma deras uppgifter enligt shari'ahs måttstockar.

Första uppgiften: Att ställa regeringen till svars

Att ställa ledarna till svars är inte endast en tillåten handling i Islam, det är snarare en plikt. Denna handling inkluderas i regeln om att påbjuda det goda och förbjuda det onda. Allah har beviljat en stor belöning till den som åtar sig denna plikt. Tariq ibn Shihab återberättar att en man frågade Profeten (frid vare med honom):

«عَنْ طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْجِهَادِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: كَلِمَةٌ حَقٌّ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ.»

"Vilken jihad är bäst?" Han svarade: "Sanningens [ord] inför en orättvis makthavare." [An-Nasa'i]

Att tillrättavisa eller ställa till svars måste utföras baserat på Islam och enligt dess regler. Därför är det inte tillåtet att tillrättavisa baserat på kufr-uppfattningar, kufr-konstitutioner eller kufr-system, eftersom tillrättavisning inkluderar påbud och förbud. Den som tillrättavisar kräver från den som ställs till svars att denne lämnar sitt sätt att ta hand om angelägenheter, för att i stället göra det på ett annat sätt som är bättre. Det finns inga giltiga påbud eller förbud om de inte överensstämmer med shari'ah-lagarna.

Att ställa västvärldens regeringar till svars, genom parlamentsledamöter, kan inte äga rum utan att man baserar sig på västerländska idéer som härstammar från sekularism och kapitalism och som stämmer överens med den gällande konstitutionen och lagarna i landet. Den muslimske medlemmen i västerländska parlament kan således inte tillrättavisa förutom på detta sätt. Denna typ av tillrättavisning är inte tillåten eftersom den grundar sig på en icke-islamisk grund. Man kan däremot föreställa sig att tillrättavisning kan ske i ett parlament i den islamiska världen på ett tillåtet sätt eftersom deras konstitutioner innehåller formella paragrafer som föreskriver att den islamiska shari'ah betraktas som en av deras lagstiftningskällor, eller på grund av att majoriteten av parlamentsmedlemmarna är muslimer. Dock är detta omöjligt i västerländska parlament.

Andra uppgiften: Lagstiftning

I Islam tillhör lagstiftningen endast Allah (upphöjd vare Han) eftersom suveräniteten är begränsad till shari'ah. När kalifen antar lagar i den islamiska staten är han förpliktad att adoptera de från shari'ah-reglerna förutsatt att dessa regler är relaterade till lagstiftningsfrågor. Om det gäller frågor som kalifen själv kan avgöra genom sin egen ijtihad eller åsikt så måste det dock ske enligt Islams regler. I västvärlden tillhör suveräniteten folket. Det är folket som utövar lagstiftning genom parlamentet som lagstiftar och godkänner lagar så att de på så sätt blir gällande. När den muslimska parlamentsledamoten deltar i lagstiftning, gör han det, precis som alla andra parlamentsledamöter, i egenskap av en som har rätten att lagstifta, och detta enligt en kufr-konstitution och kufr-lagar. Det här är precis vad Allah (upphöjd vare Han) uttryckligen har förbjudit och fördömt i versen:

اتَّخِذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ

De (judarna och kristna) har tagit sina rabbiner och klosterbröder till herrar och beskyddare i Allahs ställe [Koranen – 9:31]

Adiy ibn Hatim (må Allah vara nöjd med honom) sa:

«عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَقْرَأُ فِي سُورَةِ بَرَاءةٍ: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَاءَهُمْ أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾، قَالَ: أَمَا إِنَّهُمْ لَمْ يَكُونُوا يَعْبُدُونَهُمْ، وَلَكِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا أَحَلُّوا لَهُمْ شَيْئًا اسْتَحَلُّوهُ، وَإِذَا حَرَّمُوا عَلَيْهِمْ شَيْئًا حَرَّمُوهُ.»

Jag kom till profeten (frid vare med honom), och såg att han läste ur kapitlet Bara'ah (at-Tawbah): **De (judarna och kristna) har tagit sina rabbiner och klosterbröder till herrar och beskyddare i Allahs ställe [Koranen – 9:31]** Han sa: 'De dyrkade dem inte, men när de tillät något för dem, följde de dem; och när de förbjöd något för dem, följde de dem.' [at-Tirmidhi och al-Baihaqi]

Lagstiftning som baseras på kufr-konstitutioner innebär att man tar något annat som domare än Allahs shari'ah, man försummar koranen och sunnah vilket definitivt är förbjudet inom Islam. Allah sa:

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اطِيعُوْا اللّٰهَ وَاَطِيعُوْا الرَّسُوْلَ وَاُوْلِيَ الْاَمْرِ مِنْكُمْ فَاِنْ نُّزَعْتُمْ فِيْ شَيْءٍ فَرُدُّوْهُ اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُوْلِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَّاَحْسَنُ تَاْوِيْلًا

Troende! Lyd Allah och lyd Sändebudet och dem bland er åt vilka myndighet och ansvar anförtrotts; och om ni råkar i tvist om något, överlåt då avgörandet åt Allah och Sändebudet, om ni tror på Allah och den Yttersta dagen. Detta är bäst och det [gynnar] en riktig och lycklig utgång. [Koranen – 4:59]

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوْكَ فِیْمَا شَجَرَ بَیْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوْا فِیْ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا

Nej, vid din Herre! De är inte [sanna] troende förrän de sätter dig [Muhammad] som domare att döma mellan sig i alla sina tvister och därefter inte i sitt inre har någon invändning mot dina beslut utan underkastar sig dem helt och fullt. [Koranen – 4:65]

Tredje uppgiften: Att visa förtroende för regeringen, att välja statsledare samt godkänna lagförslag och avtal

Regeringar i västvärlden och i de demokratiska systemen blir inte officiella förrän parlamentet ger de sitt förtroende. Om majoriteten av parlamentet enas kring denna nya regering så blir regeringen legitim och kan då utöva sina uppgifter genom att åta sig ansvaret för styret. På samma sätt väljs presidenten av parlamentet i vissa västerländska stater. Vissa lagförslag och avtal blir inte heller juridiskt legitima om inte parlamentet röstar för dem. Det är också välkänt att både regeringen och statsledaren utför sina arbetsuppgifter baserat på konstitutionen och lagarna. Lagförslag och avtal blir på samma sätt godkända baserat på konstitutionen och lagarna.

När en muslimsk parlamentsledamot ger sitt förtroende till en regering, röstar på en presidentkandidat eller godkänner lagförslag och avtal tilldelar han sitt förtroende till en regering som styr med kufr-system, han väljer en president som styr med kufr, och godkänner lagförslag och avtal som strider mot Islam och som baseras på de västerländska konstitutionerna och lagarna. Alla dessa handlingar är förbjudna eftersom de går ut på att ge fullmakt för att utföra förbjudna handlingar, för att inte nämna att det är ett erkännande och ett godkännande av kufr. Allah sa:

أَفْحَكُمُ الْجَاهِلِيَّةَ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

Vill de kanske dömas efter den hedniska tidens lagar? Men för dem som har visshet [i tron] finns ingen bättre domare än Allah. [Koranen – 5:50]

I Sahih Muslim återberättade Umm Salamah att Profeten (frid vare med honom) sa:

«عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : سَتَكُونُ أُمَرَاءُ فَتَعْرِفُونَ وَتُنْكِرُونَ، فَمَنْ عَرَفَ بَرِيءًا، وَمَنْ أَنْكَرَ سَلِيمًا، وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ.»

"Det kommer [snart] att finnas ledare; deras goda handlingar kommer att vinna ert gillande och deras dåliga handlingar er avsky. Den som genomsådar det onda, är klanderfri; den som visar avsky, går det väl för, men den som godkänner [i hjärtat] och följer [dem, har syndat]." (Muslim)

Kan det finnas ett större erkännande och utövande av otillbörlighet (munkar) än att ge sitt förtroende till en regering som styr med annat än vad Allah har uppenbarat samt godkänna lagförslag, avtal och regeringens resterande handlingar.

Deltagande i kommunfullmäktige

Kommunfullmäktige består av representanter från en by eller stad. Kommunfullmäktige engagerar sig i de allmänna angelägenheterna. Kommunfullmäktige är en enhet som har relativ självständighet när det gäller att se efter angelägenheterna i sitt område. (Se Dizionario Di Politica s. 163 – 171) De flesta uppgifter som kommunfullmäktige utför är administrativa, det finns dock vissa uppgifter som faller inom ramen för styret: och det som gäller styret gäller även för dessa uppgifter. Genom att noggrant studera verkligheten av kommunfullmäktige och dess uppgifter blir det klart att majoriteten av dess uppgifter är tillåtna (mubah). Däremot finns det två områden som klart och tydligt är förbjudna:

1. Kommunfullmäktige i det västerländska systemet kan fritt bestämma över vissa saker och utföra dem – att fatta beslut gällande ärenden så som vi har sagt tidigare är en del av styret. Således utför kommunfullmäktige vissa styrandeuppgifter på lokal nivå såsom att införa lokala skatter.
2. Kommunfullmäktige ingår räntebaserade kontrakt och ger licens till bordeller och kasinon. Det genomför illegitima äktenskapskontrakt, skyddar många typer av otillbörliga aktiviteter (munkar), och korruption som finns i det västerländska samhället samt andra aktiviteter som shari'ah förbjuder.

Muslimen som vill delta i kommunfullmäktige som ordförande eller ledamot kommer oundvikligt och med säkerhet att falla i synd och upprätthålla munkar-aktiviteter, eftersom hans arbete inte endast kommer att begränsas till de administrativa uppgifterna som är mubah. Tvärtemot förpliktar arbetet i kommunfullmäktige honom att utföra vissa uppgifter som definitivt är förbjudna (haram).

Deltagande i val

Val rör sig om en sorts befullmäktigande (tawkeel). Det är ett tillvägagångssätt man använder för att välja individer med behörigheten att representera och ha fullmakt. Shari'ah-regeln gällande val är att de är tillåtna (ibahah) som en av mubah-stilarna. När val däremot är bundet till en handling, får det samma regel som handlingen själv. Val som ett tillvägagångssätt är inget nytt. I trohetsleden (bayah) som svors vid Al-Aqabah sa budbäraren (frid vare med honom) till stammarna al-Aws och al-Khazraj såsom det står i sirah boken (Profetens biografi) av Ibn Hisham:

«أَخْرِجُوا إِلَيَّ مِنْكُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيًّا، لِيَكُونُوا عَلَيَّ قَوْمِهِمْ بِمَا فِيهِمْ.»

"Välj ut för mig tolv representanter från er själva, så att de utövar ansvar för sitt folk med det mandatet." (Sirat Ibn Hisham)

Detta betyder att Profeten (frid vare med honom) bad dem att välja och utnämna sina representanter. Innebörden av deltagandet i val i västländerna som en del av deltagandet i det politiska livet är att rösta fram ledarna, parlamentsledamöterna, ett politiskt partis vallista, och kommunfullmäktiges ordförande och ledamöter. Shari'ah-regeln för valdeltagande är bundet till verkligheten av varför någon blir vald. Om valet är förbundet med uppgifter som är haram att utföra så är valet haram, eftersom det innebär att man väljer folk som utför haram.

President-, parlaments- och kommunalvalen i västvärlden är haram på grund av att det innebär att man ger fullmakt till utförandet av haram-handlingar, eftersom styret i västvärlden bygger på en grundlag som är kufr- och haram, och eftersom parlamentet utför lagstiftande handlingar utan att referera till Allah (upphöjd vare Han), dvs. de utför kufr-handlingar och syndiga handlingar och på grund av att kommunfullmäktige på samma sätt utför uppgifter som är haram. I detta avseende finns det ingen skillnad mellan att välja en muslim eller icke-muslim, eftersom valet är relaterat till förbjudna handlingar som måste utföras.

Förbudet mot att rösta på en vallista för ett politiskt parti ökar i och med att valet i detta fall inte är ett personval utan val av ett partiprogram som strider mot Islam. När en muslim röstar på ett politiskt parti röstar han inte på personerna som de individer de är, utan på ett politiskt program som partiet har adopterat med allt vad det innehåller, oavsett om det innehåller något som är tillåtet inom shari'ah, haram eller öppet kufr. Det är ett stort misstag när vissa muslimer påstår att allt de gör är att rösta på ett visst parti eftersom det realiserar fördelarna för muslimerna eller hjälper ummahs intresse på ett bättre sätt än andra partier.

Detta är felaktigt eftersom röstning inte är bundet till ens avsikt eller målsättning. Verkligheten gällande denna typ av röstning är att man väljer hela partiprogrammet vare sig man vill det eller inte. Denna synd blir ännu större när en icke-muslimsk ledare väljs eftersom icke-muslimer inte är tillåtna att styra enligt shari'ah då ett av kraven (shurut) för en ledare är att personen måste vara muslim.

Vilseledande argument och deras avfärdande

Vissa muslimer har tillåtit deltagandet i det politiska livet i västvärlden utifrån idén om minoriteternas fiqh (fiqhul aqalliyat), som de definierade enligt följande: "Det är en kvalitativ fiqh där man tar hänsyn till shari'ah-regelns sammankoppling till samhällets omständigheter och den plats där samhället finns.

Det är alltså en fiqh för ett avgränsat samhälle med specifika omständigheter; det som lämpar sig för ett visst samhälle behöver inte lämpa sig för ett annat. Den som använder denna typ av fiqh behöver bildning inom vissa samhällsvetenskaper, specifikt sociologi, ekonomi, statsvetenskap och internationella relationer.” De rättfärdigar sin åsikt om deltagande med ett antal skäl:

A) Rationella skäl såsom:

- Idén om medborgarskap
- Den gemensamma globala enheten, som präglar vår tillvaro, där kulturer sammanflätas och nationer lever på en gemensam plats.

Shari'ah skäl såsom:

- Berättelsen om Yusuf (frid vare med honom) och påståendet om att han deltog i styret i Egypten.
- Nyttan (maslaha) för muslimerna och Islam, dvs. de tjänster eller styrandepositioner som muslimerna kan få eller om de kan påverka de som har sådana tjänster - allt detta är gynnsamt för muslimerna eftersom dessa personer kan förbättra deras situation, de kan förändra systemet och lagarna som påverkar deras närvaro eller som inte står i harmoni med moralfilosofin inom islam. Dessutom uppmuntras detta för att skapa effekt på de politiska besluten som rör muslimerna. De hävdar att alla lagliga medel som hjälper till att förverkliga dessa ädla mål får samma islamiska regel (hukm). Detta inkluderar att muslimer strävar efter vissa politiska positioner och väljer icke-muslimska kandidater, om de ses som mest fördelaktiga för muslimerna eller åtminstone minst skadliga, och stödjer dessa med pengar. Detta beror på att Allah (upphöjd vare han) har tillåtit att vi behandlar dem med heder och upprättar goda relationer med dem utan att begära något i ersättning – så lyder argumentet – vad händer då när vi stödjer en sådan person som ger oss klara och tydliga vinster och fördelar.
- Tillgivenheten till den koraniska uppfattningen om geografi: jorden tillhör Allah och Islam är Hans deen...och Dar al-Islam är vilket land som helst där muslimerna är säkra i sin deen, även om man bor bland en icke-muslimsk majoritet. Dar al-Kufr är vilket land som helst där muslimerna inte är säkra i sin deen även om majoriteten av dess invånare erkänner den islamiska aqidah och kulturen.

Dessa är några av de viktigaste förevändningarna för åsikten som tillåter deltagandet i det politiska livet i västerländska stater. Dessa förevändningar avviker från den korrekta positionen och därför måste deras felaktighet klargöras.

Avfärdandet av de rationella argumenten

Undersökningen om deltagandet i det politiska livet i västvärlden, ska vara en shari'ah-mässig undersökning och inte en rationell sådan på grund av att handlingar i Islam är begränsade till shari'ah-lagarna. Bevisen för shari'ah-lagarna hittar vi i koranen och sunnah och det de vägleder till (Ijma' al-sahaba och Qiyas), och bevisen för shari'ah-lagarna är således inte rationella. Men eftersom de tog upp diskussionen om medborgarskap och det globala samhället när de studerade verkligheten finner vi det lämpligt att diskutera detta ämne och ge vår åsikt gällande detta.

1. Uppfattningen om medborgarskap

De påstår att idén om medborgarskap såsom vi förstår den idag inte existerade då våra klassiska jurister (fuqaha) levde. Det som existerade var en typ av kulturell anknytning till en viss civilisation eller en politisk anknytning till ett visst imperium som förlitade sig på en troslära där de som hade en annorlunda tro behandlades med försiktighet, och med olika nivåer av tolerans, från den spanska inkquisitionen å ena sidan till positionen för icke-muslimer som lever under den islamiska statens beskydd (dhimmis) å andra sidan.

Det hävdas att rätten till medborgarskap i det förflutna inte gavs till en person som stannade i ett land utanför sitt eget enligt fastställda kriterier, såsom att födas i värdlandet, längden på vistelsen eller äktenskap. Snarare var det så att när någon anlände för att stanna brukade man automatiskt bli en medborgare när personen deltog i tron och den kultur som fanns i landet. I annat fall skulle personen fortsätta betraktas som en främling, oavsett hur länge han stannade i landet, så länge som han skiljde sig i dessa saker.

Det argumenteras vidare att den gamla världen inte kände till vad som numera kallas "internationell lag" eller "diplomatiska relationer", och som förpliktar stater att skydda medborgare från andra stater som bor i deras land och att behandla dem så som deras egna medborgare blir behandlade, förutom i vissa frågor där vissa rättigheter endast ges till deras egna medborgare. De nämnda påståendena är felaktiga på grund av följande skäl:

1. Medborgarskap är ett begrepp som i betydelsen liknar det vi kallar för tabi'iyah (medborgarskap). Den som har tabi'iyah från en islamisk stat och väljer att bosätta sig i Dar al-Islam kommer att ha rätten att hans angelägenheter tas om hand oavsett kön, färg eller religion. Islam behandlar muslimer och icke-muslimer likvärdigt gällande styret, tillämpning av regler och rättigheter och plikter förutom i de fall som är religions- eller kulturspecifika. Följande nämndes i Medinas grundlag:

«وَإِنَّهُ مَنْ تَبِعَنَا مِنْ يَهُودٍ فَإِنَّ لَهُ النَّصْرَ وَالْأُسُوءَةَ... وَإِنَّ يَهُودَ بَنِي عَوْفٍ أُمَّةٌ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ، لِلْيَهُودِ دِينُهُمْ، وَلِلْمُسْلِمِينَ دِينُهُمْ، مَوَالِيَهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ.»

"Den som följer oss från judarna, har rätt till stöd och lika behandling... Judarna från [stammen] Banu Awf utgör en separat nation tillsammans med muslimerna; judarna har sin religion och muslimerna har sin; deras allierande och de själva." (Sirat Ibn Hisham)

Därför kan man inte påstå att idén om medborgarskap är en ny idé som inte existerade förut med dess nuvarande betydelse, det är felaktigt.

2. Västvärldens kriterier om att man ska födas i landet eller gifta sig med någon därifrån för att bli medborgare förändrar inte verkligheten av vad medborgarskap är, eftersom medborgarskap är ett resultat av att man bor i ett land eller i statens territorium och kan erhållas genom det ovanstående men även på andra sätt. Men vistelsen i ett land är grunden till medborgarskap och det är därför sådana kriterier inte har någon påverkan på den verkliga innebörden av medborgarskap, och inte heller har de någon påverkan på de islamiska regler som resulterar från ett sådant medborgarskap.
3. Att säga att den äldre världen inte kände till någonting som heter internationell lag eller diplomatiska relationer som förpliktar varje stat att skydda medborgarna från andra stater som bor i deras länder, och behandla dem på samma sätt som medborgarna från det egna landet, är ett påstående som strider mot Islams historia och fakta. Detta på grund av att det existerade en dominerande princip i den gamla världen, nämligen: "uppfyllelsen av pakten och beaktandet av gott grannskap". Denna princip var välkänd och användes av araberna i jahiliyyah men även av andra såsom Abessinierna. Den bästa illustrationen av detta är exemplet av interaktionen mellan Najashi och Muhajireen.

Islam lagstiftade principen al-'ahd wal-jiwaar. Islam har förklarat denna princip på ett sätt som passar dess position och lagstiftat lagar för medborgarskap och tabi'iyah och fastställt dess detaljer och regler. Bevisen för detta finner man i många texter från koranen och sunnah och från de praktiska exemplen av dess tillämpning i det Islamiska samhället genom historien. Det återberättas från Profeten (frid vare med honom):

«أَلَا مَنْ ظَلَمَ مُعَاهِدًا أَوْ انْتَقَصَهُ أَوْ كَلَّفَهُ فَوْقَ طَاقَتِهِ أَوْ أَخَذَ مِنْهُ شَيْئًا بَغَيْرِ طَيْبِ نَفْسٍ مِنْهُ، فَأَنَا حَجِيجُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.»

"Den som förtrycker eller förolämpar en mu'ahid (icke-muslim som åtnjuter skydd i den islamiska staten, vare sig bosatt i staten eller inte), betungar honom med det som han inte maktar med, eller berövar honom en sak utan hans tillåtelse, så kommer jag att argumentera mot honom på Domedagen." (Abu Dawoud och Al-Baihaqi)

I tillägg så nämndes följande i Medinas grundlag: "vem som helst från judarna som väljer att leva under vår auktoritet har rätt till stöd och god behandling...och judarna från Bani 'Awf bildar ett samhälle tillsammans med de troende."

Ibn Zanjawaih återberättade i Kitab al-Amwal att:

«أَبْصَرَ عُمَرَ شَيْخًا كَبِيرًا مِنْ أَهْلِ الدِّمَةِ يَسْأَلُ، فَقَالَ: مَا لَكَ؟ فَقَالَ: لَيْسَ لِي مَالٌ وَأَنَا تُؤْخَذُ مِنِّي الْجِزْيَةُ. فَقَالَ عُمَرُ: مَا أَنْصَفْنَاكَ إِنْ أَكَلْنَا شَيْبَتِكَ، ثُمَّ نَأْخُذُ مِنْكَ الْجِزْيَةَ، ثُمَّ كَتَبَ إِلَى عُمَّالِهِ أَلَّا يَأْخُذُوا الْجِزْيَةَ مِنْ شَيْخٍ كَبِيرٍ.»

"Umar såg en gammal man tigga som var dhimmi, Han frågade honom: "Varför tigger du?" Mannen svarade: "Jag har inga pengar och jizyah tas från mig." Umar sa: "Vi är inte rättvisa mot dig om din ungdom kommer oss till dels, sedan tar vi jiziyah från dig [på ålderns höst]." Han skrev då till provinshövdingarna och beordrade att ingen jiziyah ska tas från gamlingar. [al-Amwal av Zanjawaih]

4. Uttalandet gällande rätten till medborgarskap kan inte användas som ett berättigande för att delta i det politiska livet eller till något annat. Detta på grund av att medborgarskap i grund och botten är ett kännetecken hos den som delar ett land med andra. Även om medborgarskapet nödvändiggör att muslimen underordnar sig reglerna och lagarna i det landet så får inte medborgarskapet fungera som domare över shari'ah.

Medborgarskapet kan inte heller villkora de ovillkorliga shari'ah-lagarna, definiera speciella undantag till de allmänna shari'ah-lagarna, eller specificera dess övergripande texter. Om exempelvis deltagandet i kufr är tillåtet på grund av rättigheterna som ett medborgarskap ger, så skulle det vara tillåtet att strida mot muslimer baserat på samma rättighet, vilket är felaktigt. Att använda medborgarskap som ett berättigande är att använda medborgarskapet som en lagstiftningskälla, vilket tillåter Haram och förbjuder Halal, något som helt och hållet strider mot Islam.

2. Uppfattningen om ett globalt samhälle

Vetenskapliga upptäckter, teknologiska uppfinningar och utvecklingen av kommunikationsmedier har förändrat en vidsträckt och expansiv värld till en liten by. Men detta faktum har ingen betydelse för fastställandet av de uppfattningar som reglerar det mänskliga beteendet, precis som det inte har någon koppling till att stadga lagar för en stat eller kriterierna för ett samhälle. Tidslig och rumslig närhet förändrar inte en muslim till en kapitalist eller en kapitalist till en muslim. Det förvandlar inte halal till haram eller haram till halal.

Påståenden att revolutionen inom telekommunikation har lett till ett globalt samhälle och att detta i sin tur har lett till en blandning och möten av kulturer, vilket har gjort att hela världen bär på uppfattningen om samexistens är ett felaktigt påstående. Detta beror på att de kapitalistiska företagen är de som ligger bakom revolutionen inom telekommunikationen, dessa medverkar till den kapitalistiska dominansen över världen och arbetar för att upplösa Islam som en ideologi och livssystem. Denna samexistens som det så ofta talas om i västvärldens litteratur och media och som muslimerna följer blint, är inte så som det påstås, ett samspel mellan kulturerna med ömsesidig acceptans. Det handlar däremot om att tvinga muslimerna till att underkasta sig kapitalism, vare sig det sker i deras egna länder eller i västvärlden.

Försoning och samexistens mellan muslimer och de som bor i västvärlden bör grunda sig på respekt av kulturella, ideologiska och religiösa skillnader, inte genom att förstöra, förvränga och ersätta dessa så som västvärlden vill. Deltagandet i det politiska livet i västvärlden i den nuvarande formen leder till att skillnaderna som finns mellan muslimer och resten av befolkningen suddas ut, vilket avleder dem från Islams regler och tvingar dem till att adoptera, handla enligt och kalla till de västerländska idéerna. Därför kan man fråga sig var denna så kallade samexistens tog vägen?

Avfärdandet av Shari'ah argumenten

1. Berättelsen om Yusuf

Berättelsen om Yusuf (frid vare med honom) kan inte användas som ett rättfärdigande argument för att delta i det politiska livet på grund av flera orsaker. Vi ska nu nämna två orsaker, som med Allahs vilja kommer att vara tillräckliga.

a) Det är fastslaget i Ilm al-Usul (grundregler i rättsvetenskapen) att våra föregångares shari'ah inte gäller för oss nu. Beviset för detta är när Allah (upphöjd vare Han) sa:

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا

[Muhammad!] Vi har uppenbarat Koranen för dig med sanningen, som bekräftar det som består av [äldre tiders] uppenbarade Skrifter och vars uppgift det är att vaka över det. Döm mellan dem [som följer dessa Skrifter] på grundval av det som Allah har uppenbarat [för dig] och ge inte efter för deras önsknings [som står i strid] med den sanning som du har fått ta emot. För var och en av er har Vi fastställt en lag och en levnadsregel. [Koranen – 5:48]

De få personer som säger att det är tillåtet att följa den shari'ah som uppenbarades innan Islam har villkorat det med ställningstagandet "så länge det inte har blivit upphävt eller avskaffat" (maa lam yunsakh). Således lyder deras princip: Den shari'ah som har uppenbarats före Islam gäller för oss så länge som den inte har blivit upphävd.

Tidigare klagade vi några shari'ah bevis från koranen och Profetens (frid vare med honom) sunnah som på ett definitivt sätt förbjuder att man styr med något annat än vad Allah (upphöjd vare Han) har uppenbarat. Således är det ett felplacerat bevis att referera till Yusuf (frid vare med honom) handling gällande deltagandet i ett kufr-styre – enligt deras åsikt – som en del av vår tidigare shari'ah, även för de som har talat om legitimiteten i att följa föregångarnas shari'ah. Detta på grund av att de tidigare nämnda shari'ah bevisen har upphävt tillåtelsen av att delta i kufr-styre. (al-shawkani, Irshad al-Fuhul)

b) Om vi antar åsikten att föregångarnas shari'ah gäller för oss idag, och utgår specifikt från Yusuf's (frid vare med honom) shari'ah, då skulle vi tvingas till att tillåta bugning (sujud) till människor eftersom det var fallet i Yusuf's (frid vare med honom) shari'ah.

Allah (upphöjd vare Han sa):

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبْتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ

Och han anvisade föräldrarna hedersplatsen [vid sin sida]; och de föll alla ned på sina ansikten [för att betyga honom sin vördnad]. [Koranen - 12:100]

Men detta är absolut förbjudet i vår ideologi på grund av det som har återberättats från Abdullah ibn Abi Awfa som sa:

«لَمَّا قَدِمَ مُعَاذٌ مِنَ الشَّامِ سَجَدَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: "مَا هَذَا يَا مُعَاذُ؟" قَالَ: أَتَيْتُ الشَّامَ فَوَافَقْتُهُمْ يَسْجُدُونَ لِأَسَاقِفَتِهِمْ وَبَطَارِقَتِهِمْ فَوَدِدْتُ فِي نَفْسِي أَنْ نَفْعَلَ ذَلِكَ بِكَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "فَلَا تَفْعَلُوا، فَإِنِّي لَوْ كُنْتُ أَمْرًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِغَيْرِ اللَّهِ لَأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ أَنْ تَسْجُدَ لِزَوْجِهَا.»

När Muadh kom tillbaka från Levanten, föll han ner till marken inför Profeten (frid vare med honom), så han frågade: "Vad är detta, Muadh?" Han svarade: "När jag åkte till Levanten såg jag att de föll ner till marken inför sina biskopar och patriarker. Jag önskade då inombords att vi gjorde så mot dig." Profeten (frid vare med honom) sa: "Gör inte det. Skulle jag beordra någon att falla ner till marken inför någon annan än Allah, skulle jag beordra kvinnan att falla ner till marken inför sin make." [Ibn Majah och Ibn Hibban]

Om detta påstående för sig självt är tillräckligt för att bevisa att det är förbjudet för oss att buga (sujud) till människor, något som var tillåtet i Yusuf's (frid vare med honom) shari'ah. Hur ska vi då behandla de tiotals verser och hadither som förbjuder att man styr med något annat än vad Allah (upphöjd vare Han) har uppenbarat eller för den delen deltar i ett kufr-styre? I Koranen kan vi läsa följande:

وَأَنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَحْذَرَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

Du skall därför döma mellan dem, stödd på det som Allah har uppenbarat [för dig, Muhammad], och inte foga dig efter deras önskningar; och var på din vakt så att de inte lockar dig bort från något av det som Allah har uppenbarat för dig. Och om de drar sig undan skall du veta att det är Allahs vilja att straffa dem för några av deras synder; ja, många människor är sannerligen förhärdade i synd och trots! [Koranen – 5:49]

Slutsatsen är att om de (dvs anhängare till valdeltagandet) skulle tillåta sujud (bugning) till människor så kommer de gå emot shari'ah-texten. Och om de förbjuder sujud med hänvisning till texten som har upphävt tillåtelsen så har de motbevisat sin egen åsikt som tillåter deltagandet i ett kufr-styre. Detta på grund av att upphävning (naskh) är något man följer i alla förekommande fall, utan att prioritera en upphävning över en annan. Om de förbjuder bugning men tillåter deltagande i kufr så finns det ingen fastställd måttstock gällande denna handling förutom deras begär, vilket är haram.

Allt detta som vi har nämnt gäller om vi accepterar påståendet om att Yusuf (frid vare med honom) faktiskt deltog i ett kufr-styre. Texterna från Koranen som återberättar historien om Yusuf är obestridliga bevis som ger svar på tal till de som hittar på och anklagar Yusuf för att ha styrt med kufr. Allah (upphöjd vare Han) sa gällande Yusuf:

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ

Han var en av Våra sant hängivna tjänare. [Koranen – 12:24]

Yusuf (frid vare med honom) åkallade Allah om att få träda in i fängelset så att han kunde undvika synd genom att säga.

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ

[Josef] bad: "Herre! Hellre går jag i fängelse än jag gör det som dessa [kvinnor] vill locka mig att göra; men om Du inte befriar mig ur deras snaror kan det hända att jag ger efter för dem och blir en av dem som inte vet [vad rätt och orätt är]." [Koranen – 12:33]

Och medan han var i fängelset, spred han Da'wah och predikade om plikten av att underkasta sig Allahs shari'ah genom att säga:

يَصْحَبِي السَّجْنَ ءَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ
 دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا
 لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

Kamrater i fångenskapen! Vad är rimligare - [att tro på] gudomligheter av många olika slag eller [att tro på] den Ende guden, som härskar över allt med oinskränkt makt [Koranen – 12:39] Vad ni dyrkar vid sidan av Honom är ingenting annat än namn som ni har tänkt ut, ni och era förfäder; Allah har inte gett er tillstånd till detta. Ingen dömer utom Allah; Han befaller er att dyrka Honom ensam. Detta är den evigt sanna tron, men de flesta människor har ingen kunskap [om detta]. [Koranen – 12:40]

Med detta i åtanke finns det vissa muslimer som söker efter ett berättigande till att delta i kufr-systemen och de gjorde Yusuf till en av dem som styrde med något annat än vad Allah har uppenbarat. De säger saker gällande denna anständiga och rena Profet som skulle få jorden att skaka och förvandla bergen till ruiner.

2. Maslaha (nyttan)

Hos förespråkarna för maslaha betyder begreppet: ”det som lagstiftaren inte har gett en hukm för att förverkliga, och som varken erkänns eller avvisas av något shar’i bevis.” Vissa av dem har definierat maslaha som: ”en beskrivning av en handling genom vilken man alltid eller huvudsakligen får nytta, för kollektivet eller individen.” De som förespråkar att man ska delta i det politiska livet i västvärlden säger att deras härledning (istidlaal) baseras på nyttan för muslimerna samt övervägandet av det bästa av två goda och onda handlingar, man når den största nyttan om man ignorerar den minst viktiga av de två goda och man avvisar den värsta av de två onda genom att acceptera den minst skadliga.

Villfarelsen i denna åsikt är tydligt på grund av följande punkter:

1. Rätten att definiera nytta/fördelen respektive nackdelen tillhör endast Allah, världarnas herre. Det som shari’ah har uppmanat till är nytta/fördel och maslaha. Och det som shari’ah har förbjudit är nackdel eller ondska (mafsadah). Detta är betydelsen av följande vers:

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Det är en plikt för er att strida och detta är förhatligt för er. Men det kan hända att något är er förhatligt och [ändå] är detta ett gott för er; och det kan hända att ni älskar något och [ändå] är detta ett ont för er - Allah vet, men ni vet inte. [Koranen – 2:216]

Må Allah skydda oss från att vårt intresse skulle ligga i det som Han har förbjudit för oss och må Allah skydda oss från att vi påstår att det finns nytta i det som han har förbjudit för oss. Dessutom återstår frågan om vem som ska fastställa den maslaha som vissa av dem påstår, medan konflikterna som finns mellan muslimerna syns tydligt och som ingen är obekant med. Om vi tar en titt på verkligheten ser vi att kampen pågår om vem som ska styra moskéerna och viljan att ha kontroll över dem och deras finanser.

Det här något som väldigt få moskéer i västvärlden undgår, och alla är medvetna om detta faktum. Hur kan vi med dessa omständigheter tala om nyttan och om vem som ska definiera nyttan? Det finns exempelvis inget val där muslimerna inte var oense, såsom presidentvalet i Frankrike 2002 då några muslimer ansåg att den största nyttan för dem låg hos Chirac medan andra tyckte att den låg hos Jospin eller Le Pen.

2. Det är ett krav från de rättslärda som förespråkar maslaha att nyttan måste vara verklig och inte fiktiv. Fördelarna som vissa muslimer påstår och önskar förverkliga genom deltagandet i kufr-styret är huvudsakligen fiktiva och inte verkliga. Det finns däremot ingen verklig nytta förutom för västvärlden.

Vi kan lära oss en läxa från George W. Bush som vann det amerikanska presidentvalet med hjälp av muslimernas röster. En stor mängd muslimer trodde att denna man skulle uppfylla islamiska intressen genom att tillåta dem bygga institutioner, hjälpa dem förbättra sin image och vinna stöd för många andra frågor såsom Palestina. Men så snart han blev vald och fick makten tänkte han lågan för ett nytt korståg och började döda, avvisa och förfölja muslimer runt om i världen under täckmanteln av terrorism.

Således visar oss den förnimbara verkligheten att nyttan av att delta i det politiska livet i västvärlden är fiktiv och inte verklig. Istället använder de våra röster till sin egen fördel. De förändrar inte sin nyttobaserade politik och inte heller överger de deras huvudsakliga intressen på grund av att vi har deltagit med dem i kufr-styre eller valt dem till makten.

Den första som använde mottot "Islam är en alternativ fiende" på det politiska planet i västvärlden var under "konferensen om de internationella säkerhetsaffärerna" i München 1991 och den första att använda denna formulering under en internationell politisk sammankomst var den dåvarande amerikanske försvarsminister och senare vicepresidenten Dick Cheney, som muslimerna röstade på tillsammans med George W. Bush.

3. Låt oss ta en titt på deras fortsatta ståndpunkter och låt oss undersöka den orubblighet som västvärlden har när det gäller deras åsikter och intressen. Låt oss reflektera lite. Har vår delaktighet i det politiska livet gett oss några fördelar. Och är nyttan som vi påstår och arbetar för verklig, eller är den fiktiv?

Det sägs att nyttan som de diskuterar och framför som bevis skulle vara något som lagstiftaren inte har gett en regel (hukm) för att förverkliga, och som varken erkänns eller avvisas av något shar'i bevis. Men deltagandet i ett kufr-styre är en maslaha som de definitiva bevisen har avvisat och ogiltigförklarat. Vi har nämnt många av dessa bevis i början av detta häfte. Så hur kan nyttan (maslaha) användas som bevis när shari'ah har kommit och förbjudit och ogiltigförklarat det?

4. De som förespråkar principen om att man ska överväga den bästa av två goda och onda handlingar, att man ska välja det bästa av två intressen genom att ignorera den minst viktiga, och att man ska avvisa den värsta av två onda genom att acceptera den minst skadliga, denna princip gäller då en muslim inte har något annat val. Ett exempel på detta är om man blir tvungen att rädda en kvinna från döden som har sin awrah synlig. En man som finner henne i denna situation skulle vara tvungen att hjälpa henne och ska göra det även om han måste titta på hennes awrah. Men denna princip kan inte användas i de situationer som kan undvikas.

Att delta i kufr-system är något som kan undvikas. I tillägg till detta är det shari'ah som definierar den bästa av två goda och onda handlingar och inte förståndet. Eftersom muslimerna gav det mänskliga förståndet rätten att definiera och överväga det som förståndet inte är kapabelt till på grund av skillnaderna i förstånd och åsikter ledde det till att de valde George W. Bush och avvisade Al Gore med denna princip som grund. Och vad blev resultatet? Förhindrade de den värsta av de två ondskena eller bidrog dem själv till den?

Efter shirk finns det ingen större ondska i Allahs ideologi (deen) än att styra med något annat än vad Allah har uppenbarat. Faktum är att de är två sidor av samma mynt. Allah har beordrat oss att villigt offra våra liv i kampen för att få människor att leva under Islams lagar när han beordrade oss att strida i jihad. Han har också beordrat oss att offra våra liv för att skydda tillämpningen av Islams regler, när han beordrade oss att göra uppror gentemot ledaren av den islamiska staten i en situation då han tillämpar regler

som uppenbart är kufr som vi har bevis för från Allah. Så hur kan man efter detta kräva att muslimer ska föredra några temporära materiella intressen i västerländska stater istället för Islams majestätiska intresse, nämligen att styra med det som Allah har uppenbarat? De rättslärda är överens om att bevarandet av ideologin (deen) får företräde över resten av det som är shari'ahs målsättning, såsom att skydda liv och människoarten.

Det som vi måste uppmärksamma är att de rättslärda (ulama) är ense om att det är förbjudet för en muslim och de som står under hans ansvar att bo i dar al-kufr (icke-islamiskt samhälle) om han fruktar att bli avledd från sin ideologi (deen) eller ifall man fruktar att man själv eller ens familj tvingas till haram. Om en sådan situation uppstår är man förpliktad att göra hijrah till ett landområde där man kan praktisera sin ideologi och avstå från synd oavsett hur mycket detta må kosta honom ekonomiskt, även om detta innebär att han förlorar alla sina ägodelar. Eftersom varje synd på bekostnad av ens ideologi (deen) är stor. Allah sa:

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتَهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

När änglarna samlar in [själarna från] dem som ännu i dödsögonblicket begår orätt mot sig själva, skall de fråga: "Hur var er belägenhet?" Och då de svarar: "På jorden var vi svaga och förtryckta", skall [änglarna] säga: "Var inte Allahs jord vid nog så att ni kunde överge onskans rike?" Helvetet skall bli dessa [människors] sista hemvist - ett i sanning eländigt slut! [Koranen – 4:97]

Hur kan man efter detta påbjuda muslimerna att arbeta med all sin styrka för att utföra syndiga handlingar och delta i det politiska livet med förevändningen om att de bor och befinner sig i västerländska stater?

3. Uppfattningen om Dar (hemland)

Dar al-Islam är ett landområde där Islams regler tillämpas och där säkerheten garanteras av Islam. Dar al-kufr är det landområde där icke-islamiska system tillämpas eller där säkerheten inte garanteras av Islam. I vår tid anser vissa människor att uppfattningen om Dar är föremål för förändring på grund av förändring av tid och plats. De hävdar att den muslimska minoriteten inte ska begränsa sig till historiska rättsliga (fiqhi) termer som inte nämns i uppenbarelsen (wahy) såsom dar al-Islam och dar al-kufr. De hävdar att man istället bör utgå ifrån det koraniska synsättet att:

إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

Jorden är Allahs; Han ger den i arv till den Han vill av Sina tjänare. Den slutliga segern tillhör dem som fruktar Allah." [Koranen – 7:128]

Baserat på denna förståelse tillät de muslimer att leva i och betrakta västerländska stater som deras eget hemland där de ska delta i uppbyggnaden och utvecklingen av landet. De tillät muslimer att delta i olika aspekter av det politiska och sociala livet utan att känna syndfullhet. Sanningen är dock den att förespråkarna för denna åsikt sammanblandar två saker.

1. Förväxlingen mellan den personliga åsikten och shari'ah åsikten.

De som kallar till att delta i det politiska livet i västvärlden försöker avsiktligt ge intrycket att definitionen av Dar är en personlig åsikt. De påstår att det är en definition som ulama har gjort och som inte nämns i uppenbarelsen (wahy). Sådana påståenden är farliga eftersom de förutsätter att stora och framstående klassiska rättslärda såsom Abu Hanifah, ash-Shafi'i, Abu Yusuf, Ibn al-Qasim, al-Muzani och andra har hittat på en definition utan att ha belägg för det. De döljer faktumet att shari'ah-termer såsom uthyrning (ijaarah) och krigsbyte (ghaneemah) osv. är shari'ah-regler eftersom de härleds från shari'ah-mässiga bevis. Definitionen av Dar (hemland) finner vi i flera shari'ah texter, exempelvis när Profeten sa:

«تُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى التَّحْوِيلِ مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُهَاجِرِينَ وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ إِنْ فَعَلُوا ذَلِكَ فَلَهُمْ مَا لِمُهَاجِرِينَ وَعَلَيْهِمْ مَا عَلَى الْمُهَاجِرِينَ.»

"Uppmana sedan dem till att flytta från sin boplats till muhajirins boplats (dvs. den islamiska staten). Informera dem att när de gör så, har de alla rättigheter som muhajirin har och är ålagda alla plikter som muhajirin är ålagda." [Muslim]

Därför ska diskussionen om definitionen ske genom att diskutera bevisen som antyder detta. Att presentera en annan definition som motsäger den första definitionen kan göras genom att uppvisa bevis för det. Men de som motsatte sig definitionen misslyckades med att presentera relevanta bevis för sin åsikt.

Det som är välkänt och som alla är eniga om är att det är betydelsen som är avgörande och att: 'det finns ingen ändring av terminologin så länge den inte strider mot shari'ah.' Därför är det som är avgörande betydelsen av Dar och inte själva termen. Den som noggrant undersöker shari'ah-texterna kommer att se att shari'ah har gjort en skillnad

mellan ett landområde som styrs med Islam och som muslimerna skyddar, gentemot ett landområde som inte styrs enligt Islam och där säkerheten ligger i händerna på dess icke-muslimska invånare. De som förnekar denna definition förnekar således betydelsen för att på så sätt underlätta kallet till integration och deltagandet i styret, parlamentet, osv, vilket är otillåtet.

2. Förväxlingen mellan uppfattningen marken och Dar

En muslim som är övertygad om Allahs existens ifrågasätter inte faktumet att marken tillhör Allah. Denna fråga är avskild från undersökningen om ett land där Islam tillämpas, ett land som styrs av ett system och som är tryggt på grund av dess säkerhet. Om vi ska utgå ifrån deras synsätt och tänker enligt deras logik så skulle vi tillåta judarna att stanna i Palestina, eftersom marken tillhör Allah. De skulle då ha rätt att leva där, delta i styret och kvarstå som en enhet. På så sätt hade vi ogiltigförklarat uppfattningen om da'wah och spridningen av Islam. Självklart tillhör marken Allah men den delas in i områden som styrs enligt Allahs regler och andra områden som styrs enligt taghut (icke-islamisk lagstiftning). Allah har beordrat oss att upprätta Hans lag på Hans mark och rena den från kufr och shirk.

الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا
عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

De som, om Vi ger dem makt och myndighet på jorden, förrättar bönen och ger åt de fattiga och anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt. Allt går till sist upp i Allah. [Koranen – 22:41]

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ۗ إِنَّ فِي
هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عٰكِدِينَ

I den bok av visdom [som Vi skänkte David] efter [den första] påminnelsen har Vi skrivit att Mina rättskaffens tjänare skall ärva jorden. I detta ligger ett budskap till [alla] människor som dyrkar Allah. [Koranen – 21:105-106]

Det är inte tillåtet att kufr tillämpas över Allahs mark eftersom suveräniteten tillhör Honom. Det är heller inte tillåtet att något ord blir lagligt i Hans kungadöme förutom Hans ord. Det är på grund av detta som Allah har beordrat Jihad så att Hans ord blir det högsta över Hans mark, och för att återta Hans styre från de icke-muslimer som har

brutit mot Hans suveränitet och gränser. Han gör martyrer av de som dör i Hans väg och de får den högsta statusen av Allah. Det islamiska styret ska vara det enda över hela världen, man får inte acceptera att underkasta sig till ett kufr-styre på grund av kärleken till detta liv och dess snabba njutningar, hatet till döden och motviljan till det som Allah har lovat sina troende tjänare när det gäller den eviga lyckan i livet efter detta (akhira).

Halal-alternativen gör haram överflödigt

Bara för att det är förbjudet för muslimer att delta i det politiska livet i västvärlden betyder det inte att de ska isolera sig och inte beblanda sig med människor. De ska istället leva ett naturligt liv tillsammans med dem, hålla sig till Islams regler, vara de som påverkar och inte låta sig påverkas eftersom vi är bärarna av ett universellt budskap och en civilisation som ingen annan civilisation kan mäta sig med. Målet med att delta i det politiska livet i västvärlden är att åstadkomma en uppsättning fördelar och krav såsom att:

- Stödja muslimer och deras frågor
- Erbjuda de bästa möjligheterna för Islams da'wah
- Möjliggöra för muslimska invandrare att hålla sig till shari'ah-lagarna utan svårigheter eller hinder, som exempelvis regler för giftermål, halalkött, islamisk klädsel för kvinnor och andra liknande berättigade krav.

Dessa saker kan uppnås genom att följa den shari'ah-mässiga vägen som Islam har tillåtit utan behovet av att göra haram eller ta tillflykt till regler om nödvändighet (daruraat), maslahah eller tillbakavisandet av ondska (mafaasid) vilket tillåter haram. Allah har skänkt oss tillräckligt av Hans halal för att vi ska kunna undvika Hans haram, och Han har tillåtit alternativ och tillvägagångssätt som räcker för att vi ska kunna uppfylla våra krav. Vi kan presentera alternativ för muslimer och uppmärksamma möjligheten att använda specifika praktiska tillvägagångssätt, men detta är inte vägen som muslimerna ska ta när de har en radikal shari'ah-lösning som kommer att förverkliga deras förväntningar, krav och lösa deras problem, vilket är återetableringen av Kalifatet.

Anledningen till muslimernas lidande i form av skam, förnedring och förakt som visas mot dem, anledningen till deras svaghet och ambitionen som deras fiender har för dem är på grund av frånvaron av en Imam, ledaren som kommer att ta hand om deras angelägenheter och se efter deras omständigheter och hjälpa dem när de förtrycks och skydda dem från skada. Det har återberättats via Abu Hurairah att Profeten (frid vare med honom) sa:

«إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتَلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيُتَّقَى بِهِ.»

"Imamen (ledaren) är sannerligen som en sköld; man strider bakom honom, och man tar skydd bakom honom." [Muslim]

En titt på verkligheten visar oss skillnaden mellan en muslim och andra. Amerikanen är exempelvis respekterad och hedrad, han ges företräde och prioritet var han än befinner sig, när han talar lyssnar folk och när han är frånvarande saknas han. När det kommer till muslimen är han istället oviktig, hans krav avfärdas och hans frånvaro väcker ingen uppmärksamhet. När muslimen blir dödad gäller straffrihet även fast Profeten sa:

«لَزَوَالِ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ قَتْلِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ.»

"Att jorden förgås väger mindre hos Allah än att en enda muslim dödas." [at-Tirmidhi och an-Nasa'i]

Det här är skillnaden mellan muslimen och amerikanen. Anledningen till företrädet är lika tydligt som solen, det är på grund av den Amerikanska statens ställning på den internationella arenan. Amerikanen erhåller prestige och respekt på grund av sin stat. Muslimerna måste vara medvetna om denna verklighet och arbeta tillsammans med de ärliga och medvetna för att förverkliga den radikala lösningen och etablera den islamiska staten (i den muslimska världen) som kommer att göra både Islam och dess invånare starka vilket i sin tur kommer att leda till att kufr och dess anhängare blir ödmjuka. Alternativen och tillvägagångssätten som muslimerna kan använda utan att hamna i synd är många, exempelvis:

1. Intellectuell styrka

Det vi menar med intellektuell styrka är förmågan att tilltala förståndet och påverka känslorna. Allah har hedrat den islamiska ummah med den islamiska monoteismen (tawhid) som aqidah, en livsåskådning som kan övertyga förståndet och som stämmer överens med människonaturen (fitrah).

Denna aqidah lär oss att det är förbjudet att adoptera livsåskådningen genom efterhärming eller blind acceptans. Islam lär oss att vi ska använda vårt förstånd så att vi genom noggrann undersökning och tänkande kommer fram till slutsatsen om att skaparen definitivt existerar och förstår sanningen i Muhammads profetskap (frid vare med honom). Från denna livsåskådning härrör ett system som omfattar alla livets delar. Därför utgör Islam det enda alternativet till den västerländska civilisationen.

Det är det enda systemet som kan rädda människor från den misär och orättvisa som har skapats genom västvärldens kulturella dominans över människornas förstånd, liv och öde. Vi ska presentera Islam så som den ska presenteras och betona dess upplysta, intellektuella synsätt och visa på att Islams regler är korrekta i förhållande till att ta hand om människornas angelägenheter. Detta kommer definitivt att påverka förståndet hos många icke-muslimer i västvärlden, speciellt när de inser hur korrupta deras tankar verkligen är.

När det blir uppenbart hur tomma deras samhällen är och när alla får möjlighet att se deras accelererande tillbakagång i värderingarnas värld och deras obarmhärtiga fall i dekadensens, orättvisans och överträdelsernas träsk, då kommer deras förstånd att påverkas. För att uppnå detta krävs det att våra tänkare bemästrar västvärldens språk och tar kontakt med västerländska tänkare, intellektuella och politiker för att presentera den islamiska tanken och lösningarna på människans problem. Detta ska utföras på ett effektivt intellektuellt sätt med en bestämd och ordnad form, dvs. med visdom (hikmah) och gott tal (maw'izah hasanah). Om vi lyckas påverka sådana människor genom diskussion, vare sig de anammar Islam eller får respekt och beundran, då har vi skapat ett lämpligt klimat för att presentera våra krav och vunnit ett betydelsefullt stöd från dem.

Grunden för muslimer är att de är ambassadörer för Islam var än de befinner sig. Islam är ett allomfattande budskap och Allah har förpliktat oss att bära detta budskap till resten av världen, genom staten, partier och individer för att sprida Islam till alla. Muslimer är förpliktade att kalla människor till Islam och arbeta för dess spridning så mycket som förmågan tillåter och vart än de befinner sig. Muslimerna som bor i västvärlden är förpliktade att bära Islams budskap till människorna i väst, vare sig det sker nu eller efter återetableringen av kalifatet.

En av statens uppgifter efter att Islam tillämpas internt är att sprida Islam som ett budskap till resten av världen. Men frånvaron av kalifatet innebär inte att plikten av att sprida Islam upphör. Förr i tiden brukade muslimska handelsmän som reste till Indonesien och Malaysia sprida Islam till folket där tills dess att de omfattade Islam utan att de blev utsända av kalifatet eller något parti. De omfattade Islam eftersom livsåskådningen överensstämmer med människonaturen (fitrah), den tilltalar människans känslor och förståndet förstår dess storhet. Oavsett var man befann sig var det lätt för icke-muslimer att övertygas och få Iman för Islam.

2. Ekonomisk styrka

Muslimer har möjligheten att använda sig av sin ekonomiska styrka för att påverka de politiska besluten som västvärlden fattar. Den ekonomiska styrkan som muslimerna tillsammans förfogar över kan användas som ett verktyg för övertalning och påtryckning, detta kommer att leda till att deras åsikter och krav blir hörda och ger effekt. När man förstår att västerländska regeringar är i behov av stöd från kapitalister blir verkligheten av den ekonomiska styrkan tydlig för alla.

Vi har nämligen bevittnat att ett fåtal icke-muslimar har lyckats sätta press på västerländska regeringar till den grad att de förverkligar deras krav och ser efter deras angelägenheter, och detta på grund av deras ekonomiska styrka. Sanningen är den att muslimer som bor i västerländska stater har en ekonomisk styrka som västvärlden inte har råd att bortse ifrån om muslimerna enas och talar med en gemensam röst. Så vad skulle utgången bli om man riktar den ekonomiska verksamheten i en särskild riktning för att förstärka effekten? Man skulle börja samarbeta med varandra och bli en inflytelserik kraft inom den ekonomiska sfären.

Den ekonomiska närvaron som muslimer utgör framhäver ett begär hos västerländska banker. De vill öppna upp marknaden för muslimer så att även de kan utföra ekonomisk verksamhet som är godkänd enligt Islam. Detta vill man uppnå genom att skapa "så kallade "shari'ah-anpassade banker" som ska vara förenliga med islams regler när det kommer till de ekonomiska och finansiella aspekterna. Vi vet att det är väldigt svårt för muslimer att utföra ekonomisk verksamhet på hög nivå i västerländska stater utan att stöta på något förbjudet, detta på grund av att det kapitalistiska ekonomiska systemet dominerar. Men vårt gemensamma stöd och samarbete är tillräckligt för att avlägsna många otillåtna hinder.

Hur som helst är ekonomisk verksamhet i sin grundläggande form inte förbjuden i Islam, till skillnad från delaktighet i det politiska livet i västvärlden. Muslimer har möjlighet att bedriva ekonomisk verksamhet inom flera olika områden, men de måste vara försiktiga så att det inte hamnar i otillåtna transaktioner, såsom exempelvis ränta (riba).

3. Mediestyrka

Ett väldigt betydelsefullt medel är massmedia, det medverkar till att skapa allmän opinion och acceptansen av politiska beslut. Massmedia är speciellt viktigt i västvärlden eftersom beslutsfattare oftast förlitar sig på att media ska rättfärdiga deras målsättningar och övertyga människor. Men sanningen är den att de flesta medierna i dessa länder kontrolleras av en kraft som tvingar de att mista sin objektivitet och opartiskhet.

Medierna har förvandlats till ett redskap i händerna på kapitalister, de använder sig av dessa för att försöka uppnå sina intressen. Därför är det sällan man hittar en del av massmedia som bestämmer över sina egna beslut och sin egen vilja när det kommer till att presentera något som folket kan lita på och se som en seriös framställning och en korrekt återrapportering av det som sker i världen.

Massmedia kämpar också mot Islam på ett sätt som är uppenbart för alla med undantag från ett fåtal. Det är väldigt sällan en dag passerar utan att Islam attackeras genom att TV eller radio förvränger dess tankar och regler. De skriftliga medierna såsom böcker, tidningar och tidsskrifter missar aldrig att förtala Islam och muslimer så fort de får en chans. Det är väldigt sällan som man finner en nyhetstidning som behandlar Islam rättvist eller ett program som är objektivt och opartiskt. Därför är det ingen överraskning att de som styr och kontrollerar massmedia är de som hatar Islam och öppet visar sin fiendtlighet mot Islam.

Här kan man förstå muslimernas roll om de önskar uppnå något som kommer att gynna muslimerna och tjäna deras ideologi (deen). Det ligger inom deras förmåga att skapa egna skriftliga, ljudliga och synliga medier vars grundpelare ska utgöras av seriöst nyhetsmaterial och pålitliga rapporter. Dessa ska förklara Islams verklighet när det gäller aqidah och det därifrån härrörande systemet så att dess sanningar betonas. Detta ska genomföras genom att använda tillvägagångssätt som passar den västerländska mentaliteten samt deras sätt att tala och skriva. När vi tittar på muslimernas tillstånd i det här området så märker vi av en stor brist. Det mesta som muslimerna publicerar saknar kvalité och oftast försöker de smickra västerlänningarna, de tolkar Islam på ett sätt som stämmer överens med det västerländska tankesättet och tror att detta kommer leda till att Islam får en större acceptans i det västerländska samhället.

I tillägg till att det publicerade materialet inte på något sätt är proportionerligt till antalet muslimer som bor i västvärlden eller deras förmågor. Inte heller stämmer det överens med Islams universalitet som uppmanar dem till att sprida ideologin var än de bor. Dessutom är storleken på den audiovisuella media som muslimer kontrollerar nästan icke-existerande.

4. De mänskliga resurserna

Muslimerna uppgår till flera miljoner i de västerländska staterna. Bara detta räcker för att förändra dem till en enorm kraft på grund av deras position i samhället, i tillägg till att de i framtiden kommer att vara betydelsefulla, vilket västvärlden räknar in när de utformar sina planer. Muslimerna måste därför utnyttja denna möjlighet till fullo och förstå att västvärlden är i stort behov av dem. I en artikel som publicerades av den internationella tidsskriften Courier Magazine (utgivningsnummer 606) står följande:

”Så länge som det finns fattigdom kommer det att finnas utvandring. Det här är bra nyheter eftersom den gamla kontinenten – Europa – behöver arbetskraft. Men, det som behövs är det politiska modet för att erkänna detta.”

Sanningen är alltså den att västvärlden behöver mänsklig arbetskraft från muslimerna mer än vad den mänskliga arbetskraften behöver västvärlden. Om västvärlden bara hade haft möjlighet att organisera sina angelägenheter utan att behöva förlita sig på muslimer så hade vi blivit utkastade och västvärlden hade då avslöjat sin arrogans och sitt hat som döljs för muslimerna. Exempelvis var de muslimska doktorernas strejk i Frankrike tillräcklig för att regeringen skulle gå med på deras krav, något som är väl känt bland doktorerna där.

De muslimska mänskliga resurserna i västvärlden består av olika sektorer av människor inom alla områden. Bland dem finns doktorer och ingenjörer av alla typer. Specialister inom alla vetenskaper och andra områden såväl som vanligt folk från arbetarklassen inkluderas i denna samling. Denna olikhet bland muslimerna ger dem enorma krafter som gör det möjligt att uppnå flera krav som överträffar de krav som idag ställs gällande exempelvis halakött eller tillåtelsen att bära den islamiska klädedräkten.

Muslimerna blir då ett verktyg för påtryckning mot västerländska stater så att dessa stödjer ummahs frågor. Muslimerna blir ett påtryckningsmedel för att bära da'wah till detta ödeland som saknar vägledning. Dessa är bara några av de många alternativ som muslimerna kan rikta sin uppmärksamhet mot istället för att delta i styret och andra otillåtna handlingar. Om icke-muslimer trots sina låga antal har lyckats ta kontroll över vissa områden och lyckats sätta press på regeringar och påverkat i de angelägenheter som gäller dem, varför ska då muslimerna misslyckas med samma sak när de varken saknar potential eller förmåga?

Vi vill avsluta med följande ord: Att stödja sanningen och ideologin (deen) samt bestrida förtrycket och orättvisan kan endast ske enligt shari'ah-lagarna och genom att hålla fast vid den raka vägen och lyda Allah. Man har fel om man tror att seger och framgång kan komma genom att utföra haram. Allah (upphöjd vare Han) sa:

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Följ, som du har blivit befalld, den raka vägen - [du] och de som, ångerfulla, med dig har vänt åter till Honom - och överskrid inte [de av Allah fastställda gränserna]! Han ser vad ni gör. [Koranen – 11:112]